

Woensdag 27 maart jl. heeft Stichting Maria-oord een presentatie gegeven aan de Donna's in Dongen met als onderwerp: Community Care Dongen.

Onderstaand de reactie van Donna Lid Eline Wassink.

Als ik na de presentatie van Albert Vlemmix, bestuurder van Stichting Maria-oord, naar de bar van de Cammeleur loop om een drankje te halen, echoën zijn woorden na in mijn hoofd. Ik ben niet de enige op wie het verhaal over Community Care indruk heeft gemaakt. Tijdens de borrel na afloop kom ik met andere Donna's in gesprek over de zorg voor onze ouders én de zorg die wij zelf mogelijk in de toekomst nodig hebben. Kan de zorg zoals die nu geleverd wordt, ook in de toekomst geleverd worden? Het duidelijke antwoord van Albert is: Nee, niet op de manier zoals we het nu in Nederland georganiseerd hebben. Misschien

wel op de manier zoals wij het hier in Dongen bij Stichting Maria-oord doen.

Community Care heeft als doel om ouderen met dementie zo lang mogelijk thuis te laten wonen. Albert vertelt ons wat daarvoor nodig is. Het woord wederkerigheid komt vaak terug. De familie en de omgeving van de cliënt met dementie worden vanaf het begin betrokken bij de zorg, van hen wordt een actieve houding verwacht. Daarbij worden ze fantastisch ondersteund door een leefcoach, iemand die ze altijd kunnen bellen en die dingen voor hen kan regelen.

Juist dat 'dingen kunnen regelen' triggerde mij enorm. Afgelopen najaar heb ik bij de zorg voor mijn eigen vader ondervonden hoe de zorg versnipperd is. Telkens moesten we naar een nieuw loket, vinkjes halen, opnieuw je verhaal doen, wachten op een reactie, uitleggen dat de situatie niet werkbaar is, wanhopig worden omdat je van het kastje naar de muur gestuurd wordt... Dat komt omdat de verschillende soorten zorg onder verschillende wetten vallen. Je hebt de Zorgverzekeringswet (ZVW), de Wet Langdurige Zorg (WLZ) en de Wet Maatschappelijke Ondersteuning (WMO). Het zijn aparte wetten met aparte potjes geld. Iedereen wordt moedeloos van deze zogenaamde 'schotten'. Een kleine extra investering die uit het WMO potje gedaan moet worden, komt niet van de grond omdat de grote winst die dat oplevert in een ander potje komt. Gekkingheid natuurlijk!

Hoe anders gaat dat bij Community Care. In Dongen hebben ze die drie potjes bij elkaar gedaan. De leefcoach is regisseur en aanspreekpunt die bovendien autonoom kan handelen en beslissingen kan nemen die voordeel opleveren voor iedereen. Het gevolg is dat cliënten en de familie zich veilig voelen, er ontstaat een waardevolle verbinding tussen de zorgverleners, mantelzorg en de cliënten.

Met deze manier van werken besparen we als gemeenschap ongelofelijk veel geld én leed! Het klonk mij als muziek in de oren te horen dat niet alleen de cliënten hier baat bij hebben, maar dat ook de zorgverleners zelf floreren bij deze werkwijze. De medewerker tevredenheid is ongelofelijk hoog.

Als stress counselor weet ik hoe belangrijk zingeving is. Bij Stichting Maria-oord mogen de medewerkers - sterker nog wordt er van de medewerkers gevraagd - om hun cliënten net zo te behandelen zoals ze hun eigen vader of moeder zouden behandelen. Geen wonder dat het verzuim laag is, want zeg nou zelf, word je blij van vinkjes zetten bij dingen die in jouw ogen overbodig of zelfs schadelijk zijn, of word je blij van oprecht menselijk contact en zorg vanuit het hart?

Chapeau voor de voorvechters in ons eigen Dongen!